

Protagonistes PRESIDENT D'EURECAT

Xavier Torra

“Compte amb els fons europeus, no poden servir per tapar forats”

Laia Bruguera
BARCELONA

El grup PAL Robotics acaba de desenvolupar dos robots mòbils que ajudaran a repartir les safates de menjar als pacients hospitalitzats perquè el personal sanitari es pugui centrar en tasques prioritàries. Ho ha aconseguit amb el suport del centre tecnològic Eurecat, que posa al servei de les companyies el seu personal, instal·lacions i experiència per innovar en qualsevol sector i mercat. Des del mes de març, Eurecat ha ajudat nombroses empreses a llançar productes i serveis que ajudessin a lluitar contra la pandèmia, com ara respiradors, mascaretes i equips de desinfecció, però no ha deixat de treballar en les altres àrees, conscient que només amb innovació sortirem reforçats d'aquesta crisi. Sobre els fons europeus que també han de contribuir a superar el declivi econòmic, el president del centre tecnològic, Xavier Torra, adverteix que s'han de destinar a projectes de futur que generin un impacte econòmic o social, ja que si no serà “malgastar-los”.

Quan estava a punt de deixar la direcció general del grup Simon i jubilar-se, el llavors conseller d'Empresa, Felip Puig, li va oferir presidir Eurecat, l'organisme que el 2015 s'acabava de crear per agrupar els principals centres i sumar sinergies, entre els quals Ascamm, Cetemmsa, CTM i Barcelona Digital. Quin era el problema?

Hi havia massa centres tecnològics i de dimensions massa reduïdes, i som un país massa petit per fraccionar els esforços. Com que havia dit moltes vegades que calia posar ordre, Felip Puig em va preguntar si no m'animaria a fer-ho jo i

em va semblar que era una bona contribució al país.

S'ha acabat el procés de fusions?

S'ha avançat molt però encara no hem acabat d'endreçar-ho tot. Hi ha hagut un problema, i és que per avançar necessites una mica d'estabilitat, i jo fa cinc anys que soc a Eurecat i he vist passar cinc consellers d'Empresa. És molt difícil treballar el mitjà termini amb renovacions tan constants de les persones que són al capdavant, no per una manca de voluntat sinó per una qüestió de temporalitat.

L'objectiu era integrar també el centre tecnològic Leitat, amb seu a Terrassa, però de moment s'ha quedat en una operació estratègica. Per què?

Leitat és com si fos una entitat adscrita a Eurecat perquè hem d'acabar d'avançar en alguns aspectes. A Catalunya som massa petits per doblar coses, així que hem d'evitar que hi hagi superposicions i aconseguir que tot estigui prou interconnectat perquè funcioni, hem d'avançar cap aquí.

Eurecat ha ajudat empreses com ara E. Vila Projects a certificar que els seus sistemes de desinfecció amb tecnologia infraroja i ultraviolada inactiven el virus de la Covid-19 tant en l'aire com en superfícies. Què més ha fet per ajudar a lluitar contra el coronavirus?

Hem col·laborat amb moltíssims projectes i idees, des de respiradors quan no n'hi havia prou fins a mascaretes, sistemes de desinfecció, proves de PCR... Al final no va fer falta, però al centre que tenim a Tarragona estàvem preparats per fer proves quan gairebé no se'n feien. Vam ajudar les empreses a desenvolupar les coses que en aquell moment eren més

essencials, i el més interessant va ser la dinàmica de creativitat que es va generar. L'estrès estimula idees que quan estem relaxats no surten i és una dinàmica que no s'hauria de prendre. El país necessita que hi hagi aquest estrès de fer coses. Aquí ens l'ha provocat la Covid-19 però, si fóssim prou conscients, la competitivitat mundial ens hauria de generar això a cada moment, perquè, si no innovem, en moltes àrees econòmiques acabaran esborrant-nos del mapa. La crisi també ha estat un moment molt interessant de generositat: hi ha hagut molta gent disposada a compartir coses i treballar conjuntament, que és una cosa fantàstica però que no passa gaire sovint.

Totes les empreses que al març es van reconvertir de la nit al dia i van passar a fabricar gel hidroalcohòlic, mascaretes o qualsevol producte o servei relacionat amb la Covid-19 destaquen aquell esperit de col·laboració que hi va haver. S'ha mantingut?

De tot aprenentatge queda alguna cosa. El problema és que el teixit empresarial està tocat. Al començament, tothom tirava endavant i es veia aquesta energia de fer coses i col·laborar, però és obvi que la frenada ha malmès l'economia de moltes empreses i ara la seva màxima preocupació és com tirar endavant, per no dir les que estan tancades, per exemple del sector del turisme o l'hostaleria. És un moment complicat. Les companyies del sector industrial estan aguantant millor que les de serveis, però igualment l'impacte econòmic és rellevant i impera un esperit de supervivència, que és molt diferent del que hi havia a l'inici de la crisi, que va ser com si hagués passat un terratrèmol: quan hi ha una catàstrofe ningú es pregunta què, sinó que tothom fa i es dedica a ajudar. Ara hi ha preocupació,

i el dubte és com tirar endavant.

Si no innoven i es diferencien de la competència, moltes d'aquestes empreses moriran o ho passaran molt malament. Reben més peticions de companyies que volen innovar perquè són conscients que és l'única via per recuperar-se o n'hi ha menys perquè hi ha menys recursos?

Estem més aviat en un moment de frenada de la demanda. Les empreses inicien menys projectes d'innovació, alguns perquè per subsistència dediquen els recursos al que és més necessari per al curt termini, tot i sabent que si no innoven al final acabaran morint perquè no seran competitives. El problema és que la innovació és vital però per al mitjà termini, i quan la situació és tan delicada com ara molts cops només es pensa en el curt termini. Però és absolutament necessari canviar aquesta dinàmica, perquè seran les empreses que segueixen innovant les que sortiran de la crisi com llamps.

Es pot innovar en qualsevol sector?

Hi ha sistemes i metodologies, però innovar és una actitud. És dir “vaig a buscar alguna cosa més” i competir de forma diferent als altres. Això desencadena moltes coses, és com les persones que tenen somnis i les que no.

Però sembla que ho tinguin més difícil sectors ara molt tocats, com ara el comerç i el turisme.

Per posar un exemple, en turisme hi ha molt camp per córrer gràcies a la digitalització del turisme. A qui no li agrada que el cuidin quan va a un lloc? Que l'aconsellin si té dubtes d'on anar o si és a la costa i plou? És bo que ens enviïn alternatives i plans, però per adaptar-se a tu han de saber què t'agrada, on has estat... Tot això són coses que fan més

Xavier Torra, president d'Eurecat, fotografiat a Barcelona ■ ORIOL DURAN

Hi ha menys projectes en marxa, però seran les empreses que segueixen innovant les que sortiran de la recessió com llamps

La crisi del coronavirus ha generat una dinàmica de creativitat i generosa col·laboració que mai s'hauria de perdre

agradable l'estada del turista i seria un element diferenciador respecte a altres destinacions, i en el camp digital hi ha un ventall de possibilitats enorme. Hi ha innovació digital vinculada a temes més operatius, com ara el *check-out* d'un hotel, que aviat ens semblarà una cosa del segle passat, però la digitalització també pot aconseguir que la gent se senti millor i més ben atesa visitant el nostre país, i amb això hi ha coses que s'estan treballant aquí a Eurecat.

Quines són les àrees en què actualment col·laboreu en més projectes?

Hi ha sectors que estan tirant molt, com ara el mèdic, sobretot tot el tema de *medical devices*, la indústria segueix i té els ulls posats en els fons europeus Next Generation, i també l'àrea digital, per descomptat, té molt moviment. El que més veiem darrerament és que en cada projecte cada cop es barregen més tecnologies diferents i per això necessites oferir una gran transversalitat de tecnologies. Fas una cosa en el camp mèdic i està totalment vinculada amb el món informàtic de *big data* i *data analitics* i sensors i captació de dades... Parles de les vacunes i també de plàstic i xeringues per aconseguir que les dosis siguin tan eficaces com sigui possible, així que s'hi combina tecnologia d'injecció de plàstics i mèdica...

Les col·laboracions amb Eurecat estan finançades per la mateixa companyia que demana suport o en alguns casos reben ajudes públiques?

De vegades surt dels recursos de la companyia perquè necessita una cosa i amb rapidesa, però molts cops es busquen camins públics per tenir una part d'ajudes.

De tota manera, més d'un cop ha denunciat que la inversió pública a casa nostra

en innovació és clarament insuficient.

És evident que no n'hi ha prou. En ciència estem prou bé però l'estímul a la innovació és molt limitat. A Catalunya estem entre l'1,2 i l'1,5% del PIB, lluny del 2 i escaig i 3% d'Europa. S'ha fet una bona aposta per la ciència, sobretot en època del conseller Andreu Mas-Colell es va estructurar bé la xarxa de centres d'R+D, però hem de convertir la ciència en riquesa, en ocupació i en impostos, i per això cal incentivar la innovació. Dit això, no estic a favor de les subvencions, una cosa és regalar i l'altra, ajudar i estimular, que és el que fa falta.

La gran esperança per a l'economia són ara els fons europeus per a la recuperació econòmica, fins a 140.000 milions d'euros per a l'Estat espanyol si es presenten bons projectes. Falta saber si el tra petit de les ajudes però s'estan ja preparant i presentant projectes. En quants col·labora Eurecat?

Estem involucrats en uns 40 projectes, uns inclosos en les línies presentades per la Generalitat i d'altres presentats directament a Madrid, hi ha diferents vies. Malauradament, però, sobre aquests fons hi ha molts dubtes.

Quins són els seus dubtes?

En primer lloc, que es caigui en l'error de confondre inversió de futur amb despesa. Una cosa és invertir per anar generant cada cop més i una altra molt diferent, gastar per tapar avui un forat. Amb aquestes ajudes potser algun forat s'ha de tapar, però si en tapem massa avui no invertirem per a demà. Més dubtes: hem d'apostar per la transició ecològica però hi ha projectes que demanen diners per canviar la flota de vehicles d'una companyia perquè siguin elèctrics. I jo em pregunto: per a això són els Next Genera-

Larga experiència

Durant més de vint anys, del 1992 al 2014, Xavier Torra va ser al capdavant del fabricant de material elèctric i d'il·luminació Simon. Enginyer industrial per la UPC i màster en direcció de màrqueting i direcció financera, president d'Esade, ha estat també conseller de diverses empreses familiars i, entre d'altres, membre del Consell Assessor per a la Reactivació Econòmica i el Creixement de la Generalitat i president del Patronat de la Fundació Oxfam Intermón Espanya. Com que sempre havia defensat que calia "posar ordre" als centres tecnològics catalans, quan estava a punt de jubilar-se el llavors conseller d'Empresa, Felip Puig, li va proposar liderar el repte. Des del 2015, doncs, és president d'Eurecat, l'organisme que va néixer de la fusió dels principals centres tecnològics amb objectiu d'ajudar les empreses a innovar.

tion? Jo no crec que hagin de servir per a inversions recurrents de les empreses, sinó per a projectes que estimulin cap al futur i involucrin el màxim nombre d'empreses.

Per quins projectes estan apostant a Eurecat?

Per exemple, estem amb una proposta per solucionar, en el tema de l'hidrogen, la dificultat d'acumular energia que existeix actualment. S'ha muntat a Tarragona tot un *pool* d'empreses tant petites com grans, hi ha molta gent involucrada i de perfils i tecnologies molt diferents. Això és el que és interessant: aconseguir una dinàmica d'un projecte que tingui molta gent al darrere i amb una tipologia d'empreses molt diferent. Aquí hi ha un altre tema, i és que a vegades caldrà sortir de l'àmbit català i teixir estratègies amb altres territoris per tenir massa crítica i poder competir, no ens han de caure els anells si això passa.

Què més li preocupa, dels fons europeus?

Que no hi hagi mesures per calcular l'impacte dels projectes. Els polítics només diuen: "Preveiem gastar molts diners", quan gastar és més o menys fàcil, el problema és que s'han de gastar bé. Davant aquesta gran quantitat de diners que vindran de la Unió Europea, per a mi el gran repte no és no malgastar-los sinó procurar que tinguin un impacte social o econòmic, i saber-lo mesurar. I, per acabar, s'ha d'encertar estratègicament on es posen els diners. Aquí tenim l'experiència de les renovables de fa uns quants anys, quan es va fer una aposta en un moment en què estratègicament no era el millor, perquè era quan el cost era més elevat. Amb el que vam invertir, ara tindriem quatre vegades més de potència instal·lada.